

Sporbogns- og lignende Transportsektors Ansvar for deres Funktionærers Forsømmelser med Hensyn til Befordringen o. m. M. Som bekendt udtaler D. S. 3. 19. 2. en Regel i den omspurgte Retning, der efter sit Bogstav endog gaar langt videre og næppe vil blive anvendt uden væsentlige Begrænsninger. Men at dens Regel i alt Fald bør gjælde i de Tilfælde, hvor en Person driver en Virksomhed, der i sig selv medfører særegne Farer for Andre, saa at han maa svare, naar de Personer, han bruger til Virksomheden, ved deres pligtstridige Handlemaade kalde hine Farer til Live, vil næppe blive betvivlet. Og saaledes er Forholdet ved de her omspurgte Presseforetagender, tilmed da, som Bemærkningerne til Forslagets § 6 udtale, de Blade, hvem Bestemmelsen vil ramme, i Reglen ville være saadanne, der drive Ophidselser, Bagvasselser og Løgnspredelse som Erhverv. Naar i Henhold til det Anførte denne Hovedbestemmelse i Forslagets § 6 maa billiges, følger deraf, at ogsaa Bestemmelsen i § 6, 2det Punktum, maa tiltrædes, hvorefter Fogden har at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at Bladets Indtægter kunne komme Eksekutionens Rekvirent til Gode, og derfor ogsaa kan forlange af alle ved Bladet Ansatte, at de skulle meddele de i saa Henseende nødvendige Oplysninger under det i Konkursloven § 167 bestemte Ansvar (Hensættelse i simpelt Fængsel, indtil Pligten opfyldes, dog ikke udover 6 Maanedere).

Selv med den nu omtalte Regel er det dog ingenlunde sikret, at Fyldestgjørelse for Omkostninger og Erstatning erholdes. Det vil jævnlig stille sig saa, at der kun er Bladets Indtægter af Abonnement og Avertissementer at holde sig til, og det vil staa i Bedkommendes Magt, ved at lade Bladet ophøre, at stoppe Rilden til disse Indtægter, saa at der kun havest som Eksekutionsgjenstand de tidligere erhvervede og ikke alt oppebaarne og forbrugte Krav. Udvalgets Flertal har taget under Overveielse, om der ikke kunde være Anledning til at sikke Tilstedeværelsen af en efter rimelig Beregning tilstrækkelig Eksekutionsgjenstand, ved at betinge et Bladforetagendes Drift af, at der stilledes en

passende Kaution for de Formuehæfter, som Bladets Indhold maatte paaføre det. At et saadant Kautionssystem, hvis Diemed ikke er at virke forebyggende, men kun at sikke det efterfølgende Ansvars Fyldestgjørelse, skulde være i Strid med Grundlovens § 86, kunne vi ikke erkjende. Alligevel have vi ikke troet for Tiden at burde tilraade Optagelsen af denne Tante. Der har endnu ikke vist sig afgjørende Trang til en saadan Foranstaltning, som let kunde blive meget byrdefuld for Pressen, hvis man ikke vilde indskrænke Kautionssummerne til temmelig smaa Beløb, ved hvilke Diemedet ikke vilde naaes. Vi tilraade derfor den uforandrede Vedtagelse af Forslagets § 6.

Det Samme tilraade vi med Hensyn til Forslagets § 7, der gjør Principet i § 6 anvendeligt paa Bøder, der idømmes paa Grund af et Dagblads eller Ugeblads Indhold. Forsaavidt overhovedet Bøder forsøges inddrevne, er dette en simpel Konsekvent, som ogsaa gjælder f. Ex. med Hensyn til Rhederes Ansvar. Hvad der skulde være til Hinder, er det, at det nu i vor Lovgivning gjælder som almindelig Regel, at Bøder ikke søges inddrevne, men at der skrides til Afsoning, naar de ikke frivillig betales. Der kan med Føie reises Tvivl om denne ved den almindelige, borgerlige Straffelov og Loven 16de Februar 1866 indførte Regels Hensigtsmæssighed overhovedet. Men i hvert Fald turde det være uden Betænelighed i dette særlige Forhold at hjemle en Afvigelse, der rammer dem, der drive Bladforetagendet. Paa Grund af det gjældende Ansvarssystem gaa disse, som ofte vilde være strafbare som meddelagtige, hvis Ansvaret bedømtes efter de almindelige Regler, fri for en Straf, som ellers direkte vilde have ramt dem. Udelukkes det, at Bøden kan eksekveres i Bladets Indtægter, opnaa de en hyderligere Fordel, som der i og for sig ingen Grund er til at indrømme dem, og som er forargelig, idet Maaden, hvorpaa Bødeansvaret skal gjøres gjældende, kommer til at bero paa deres Beregning af, hvad der er billigt, at betale Bøden eller at betale den Dømt for at affone den. Valget mellem Fyldestgjørelse af Bladets Indtægter eller Afsoning bør ikke